

i ufordærvet Tilstand, erstatte dets Værdi. Der kan altsaa aldrig blive Spørgsmaal om, at han vil kunne gjøre sig nogen Fordeel ved at sælge Wildtet. Da saaledes de Forslag, som de ærede Medlemmer her have stillet, ere udgaaede fra en Misforstaaelse, skal jeg tillade mig at henstille til dem, om de finde Anledning til yderligere at fastholde dem. — Særlig maa jeg omtale Forslaget om at nedsette Bøden for en Fasan fra 15 Rd. til 10 Rd. Jeg har i det Forslag, jeg har tilladt mig at forelægge, beholdt den Bøde, der findes i Jagtforordningen af 1840, nemlig 15 Rd., idet jeg er gaaet ud fra den Betragtning, at det er kostbart at holde et Fasaneri, og at Fasaner holdes i en Mellemtilstand mellem vild og tam; den, der gaaer ind paa en Andens Jagtterræn og skyder de Fasaner, han der har oplækket, gjør sig derfor skyldig i en Handling, der meget nærmer sig Tyveri, og derfor har jeg troet, at det var forvarligt at beholde denne Bøde. Jeg maa endvidere henvise til, hvad der ogsaa blev bemærket af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Carlsen), at Bøden for at skyde Fasaner paa Amager er 15 Rd. og det under ganske andre Forhold, thi der maa denne Bøde udredes ogsaa af den Jagtberettigede, der skyder dem paa sin Grund. Den, der har Jagtret paa sin Grund og der skyder en Fasan, ifalder den samme Bøde. Det vil være mindre klart, hvorvidt ogsaa denne Bestemmelse i Loven af 1851 bliver forandret, hvis den ærede Forslagsstillers Nedsættelse tages tilfulde, men jeg anseer det i det Hele taget ikke for rigtigt at gaae ind paa denne Bestemmelse. Dernæst have de ærede Medlemmer foreslaaet, at der skulde optages nogle andre Arter som Gjenstand for særlig Bøde, navnlig Wildgaaen — eller efter Underændringsforslaget Nr. 4: Graagaasen — Krikanden, Vagtelen og Brunshønen. Disse findes i Forordningen af 1840, men Udvalget har taget under Overveelse, hvorvidt der var Anledning til at beholde nogen af dem, og man har troet, at der ikke var Anledning dertil. Jeg skal derfor anbefale ikke at vedtage disse Ændringsforslag.

Den næste Række af Ændringsforslag knytter sig til § 2, som indeholder Frednings-

bestemmelserne for det jagtbare Wildt. Her har nu det ærede 11te kongevalgte Medlem (Thyggeson) bragt det Spørgsmaal paa Bane, om det overhovedet var hensigtsmæssigt at vedtage nogen Fredningsbestemmelse, idet det ærede Medlem fandt, at saadanne Bestemmelser kunde give Anledning til en utaaelig Begrænsning af Friheden. Imidlertid har jo det ærede Medlem selv foreslaaet endog en større Begrænsning i denne Henseende med Hensyn til Raabuffen, end der er foreslaaet af Udvalget, og jeg antager derfor ikke, at det egentlig er det ærede Medlems Mening at gjøre denne Betragtning gjældende. Det vilde ogsaa aabenbart komme i Strid med, hvad der nu mere og mere almindelig ikke blot i Danmark, men ogsaa i andre Lande ansees for en Betingelse for, at Wildstanden skal kunne holde sig; thi det at frede Wildtet i dets Ungletid er Noget, som den ene Lovgivning bestemtere og bestemtere optager efter den anden. Der gjælder i Danmark i saa Henseende langt strengere Bestemmelser, end maaskee de Fleste troe, nemlig for Færøerne. Jeg skal anføre et eneste Exempel paa, hvorledes man paa Færøerne har anseet det for rigtigt at frede om Wildtet, idet jeg skal bemærke, at paa Færøerne har Wildtet en meget stor oconomisk Betydning, og enhver Færing er kjender denne Betydning fuldt vel; Lagthinget har derfor sikkert ikke foreslaaet Andet, end hvad der utvivlsomt er stemmende med Færøernes Interesse. Det hedder i den færøiske Jagtlov: „Fra 1ste Marts til 15de August maa Ingen, hverken Gier, Bruger eller Uvedkommende, skyde inden $\frac{1}{2}$ Miils Afstand fra et fredlyst Fuglebjerg til Havs og inden en Fjerdingvejs Afstand fra et Fuglebjerg paa Landfiden.“ I § 7 hedder det: „Ingen maa paa Færøerne nogensteds dræbe Edderfugle tillands eller tilvands paa nogen som helst Maade.“ Saaledes freder man om de Dyr, som have oconomisk Interesse, paa Færøerne. Jeg troer ogsaa med Sikkerhed at kunne forudsætte, at man i Almindelighed er af den Ansættelse, at det er rigtigt at have Fredningsbestemmelser for Wildtet. Der kommer nu imidlertid det Hovedspørgsmaal frem, hvorledes man skal fastsætte disse Bestemmelser. Det er to Interesser, som her komme i Strid med